

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

Secțiunea 1. Titlul actului normativ	
Hotărâre privind aprobarea Strategiei Sectoriale în Domeniul Culturii 2023-2030	
Secțiunea a 2-a Motivul emiterii actului normativ	
2.1. Sursa actului normativ	<p>Strategia Sectorială în Domeniul Culturii este unul dintre rezultatele proiectului Viziune Strategică și Coerentă pentru Sectorul Cultural, cod MySMIS 129541/cod SIPOCA 709, finanțat din Fondul Social European, prin „Programul Operațional Capacitate Administrativă 2014-2020”.</p> <p>Strategia Sectorială în Domeniul Culturii 2023-2030 este Obiectivul 5 pentru domeniul cultură din Programul de Guvernare 2023-2024.</p> <p>De asemenea, elaborarea strategiei reprezintă punerea în aplicare a art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 90 din 10 februarie 2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia „1) Ministerul Culturii, înființat prin reorganizarea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, este organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, care elaborează și asigură aplicarea strategiei și politicilor în domeniul culturii.”</p>
2.2. Descrierea situației actuale	<p>Analiza ecosistemului cultural, realizată în cadrul proiectului menționat a evidențiat o serie de puncte slabe sistemice ale domeniului culturii, prezentate, sintetic, în cele ce urmează.</p> <p>1. Pentru nivelul național nu au existat documente cu valență strategică, asumate de autoritatea publică centrală cu competențe în domeniu și de Guvern, s-a reflectat într-o viață culturală cu aspect teritorial dezechilibrat. Unele UAT au elaborat și aprobat propriile strategii, care le-au permis o oarecare coerență în alocarea eforturilor dedicat domeniului, în timp ce altele au preferat acțiuni punctuale, dedicate soluționării unor probleme incidentale. În același timp, faptul că strategiile locale au fost lipsite de o viziune unitară la nivel național s-a reflectat inclusiv în imposibilitatea elaborării unor programe care să vizeze regiuni sau teme de interes comun pentru mai multe UAT. Nu în cele din urmă, lipsa unor documente de politică publică sau de nivel strategic național s-a reflectat și într-o lipsă aproape totală a urmăririi evoluțiilor din sector, la modul general, a urmăririi modul în care organizațiile culturale satisfac nevoile cetățenilor.</p> <p>2. Fiecare modificare a înfățișării Guvernului a dus la înlocuiri complete a angajamentelor guvernamentale, astfel încât construcția și funcționarea domeniului culturii a fost, frecvent, una inertială. Fiecare nou Program de guvernare a reprezentat un moment T0 al acțiunii guvernamentale, lipsind continuitatea decizională și de acțiune.</p> <p>3. Modificările succesive ale legislației au redus, treptat, din prerogativele de autoritate publică ale Ministerului Culturii, acesta devenind mai mult ordonatorul principal de credite pentru instituțiile din subordine și finanțatorul principal al unor evenimente de mare anvergură sau al unor mici programe dedicate finanțării unor proiecte.</p> <p>4. Legislație discontinuă, fragmentată, concentrată, în majoritatea cazurilor, asupra modului de organizare și funcționare a instituțiilor publice.</p>

5. Odată cu transferul de competențe către autoritățile publice locale, un proces, altfel, firesc și necesar, autoritatea publică centrală a pierdut și instrumentele care să-i permită cunoașterea stării culturii din teritoriu. Acest fapt se traduce prin imposibilitatea obținerii de informații despre numărul și tipul de organizații culturale, despre personalul dedicat culturii și, nu în cele din urmă, despre starea patrimoniului cultural.

6. Incongruențele din actele normative cu impact asupra sectoarelor culturale s-au multiplicat, iar destinatarii normelor juridice au dificultăți în adaptarea acțiunilor proprii la corpusul normativ existent.

7. Lipsa de interes pentru Perfecționare/Specializare/Formare pentru instituțiile subordonate.

Atât personalul din instituțiile publice de cultură, cât și alt personal din autoritățile publice locale sau alte autorități cu relevanță asupra acțiunilor culturale au o cunoaștere redusă a legilor, fapt reflectat printr-o aplicarea inegală și, frecvent, contradictorie a aceleiași prevederi legale în diferite unități administrativ teritoriale sau în diferite instituții publice. O astfel de stare a lucrurilor poate fi înregistrată și în cazul deconcentratelor Ministerului Culturii, care aplică diferit normele sancționatorii, de multe ori diferențele apărând de la un funcționar la altul, nu doar de la o instituție la alta.

8. Concentrarea instituțiilor culturale în localități urbane mari și lipsa acestora din municipii care nu sunt reședință de județ și din localități cu rang de oraș sau comună. Reședințele de județ tind să concentreze ofertanții de servicii și produse culturale din toate domeniile: patrimoniu cultural, biblioteci, artele spectacolului, cinematografie, carte ș.a.m.d. Cauzele pentru o astfel de stare de fapt sunt diverse: modificări demografice, lipsa personalului, constrângeri financiare.

9. Lipsa unor elemente de infrastructură culturală de bază la nivelul unor localități rurale și din urbanul mic. Neutilizarea clădirilor cu funcție de cămin cultural pentru activități culturale. Urbanul mic și ruralul se confruntă cu două tipuri de fenomene negative. Pe de o parte, infrastructura existentă la un moment dat a fost dezafectată și nu a mai fost înlocuită. Pe de altă parte, chiar dacă există clădirile care au sau pot primi funcțiuni culturale, acestea nu sunt folosite. Lipsa infrastructurii minimale este corelată cu bugetele publice reduse și cu lipsa de personal dedicat activităților culturale.

10. Lipsa cinematografelor din majoritatea municipiilor care nu sunt reședință de județ și din localitățile cu rang de oraș. Lipsa instituțiilor teatrale din anumite județe. Ultimul deceniu confirmă continuarea pierderii cinematografelor din țesătura culturală. În același timp, se înregistrează unele recuperări, în special în cazul reședințelor de județ. De asemenea, în cazul cinematografiei, discutăm de ecrane cinematografice, cu un număr în creștere în ultimii ani. Chiar și așa, există județe în care nu există nici un ecran de cinematograf. O situație similară există în cazul teatrelor. Un număr de județe sunt lipsite de teatru sau, dacă există construcția, aceasta nu este ocupată cu personalul necesar. Situația este și mai dramatică în cazul opereii sau filarmonicii. Referindu-ne la acestea, se poate spune că prezența lor este o excepție, cu o distribuție aproape regională.

11. O parte importantă a infrastructurii culturale este învechită și neadecvată. Nivel scăzut de finanțare pentru crearea de noi infrastructurii culturale sau îmbunătățirea celor existente. Intervenții izolate și punctuale la nivelul infrastructurii fără continuitate în timp și

fără o strategie de dezvoltare la nivelul anumitor localități sau regiuni de dezvoltare. Cele trei fenomene enunțate descriu, din perspective diferite o aceeași realitate. Atunci când au fost realizate investiții, acestea au fost inegale. De exemplu, au fost reabilitate construcțiile, fără intervenții asupra echipamentelor și dotărilor. Pe de altă parte, s-au realizat investiții în echipamente și dotări, dar acestea au fost instalate în clădiri vechi, total nepotrivite pentru un act cultural de calitate. Deși ultimul deceniu a înregistrat disponibilitatea unor finanțări europene utilizabile și pentru îmbunătățirea sau îmbogățirea infrastructurii culturale, absorbția a fost redusă, o posibilă cauză fiind lipsa unor strategii care să argumenteze necesitatea și utilizarea pe termen lung a investițiilor. Lipsa unor abordări strategice conduce și la situații paradoxale. De exemplu, în cazul muzeelor, numărul acestora a scăzut, în schimb suprafețele cu funcțiuni muzeale și numărul bunurilor culturale au crescut. În cazul bibliotecilor, deși au existat investiții în spații, capacitatea acestora de a oferi servicii specifice societății informaționale a scăzut, un indiciu în acest sens fiind relația dintre spațiile destinate publicului și numărul de echipamente IT pentru public.

12. Lipsa infrastructurii și echipamentelor culturale adecvate privează locuitorii diverselor comunități de acces elementar la forme de cultură (cinema, teatru, muzică cultă, bibliotecă) fapt care duce la scăderea interesului pentru consum cultural în spațiu public. Practic, vorbim de o relație circulară, care se autoîntreține având drept consecință o scădere a vitalității culturale.

13. Lipsa cercetărilor specializate a resursei umane din domeniile și sub-domeniile SCC. Identificarea nevoilor sistemului și a soluțiilor care pot conduce la o resursă umană suficientă și adecvată din punct de vedere calitativ este o lipsă importantă a domeniului cultural. Nici la nivel național și nici la nivel local nu se investighează nevoile de instruire sau nevoile de ocupare cu forță de muncă specializată. Chiar și atunci când sunt elaborate documente cu relevanță strategică, referirile la forța de muncă sunt bazate pe indicatori cantitativi, lipsind informațiile și proiecțiile referitoare la capacitățile profesionale ale lucrătorilor culturali.

14. Neadecvarea sistemului de evaluare profesională la specificul domeniilor și subdomeniilor de activitate. Inechitatea promovată de Legea salarizării unitare prin care salariul crește în funcție de vechime, nu în raport cu performanța. Lipsa dialogului cu Ministerul Muncii - care presează „funcționarizarea” personalului din cultură în detrimentul specializărilor. În instituțiile publice, deși acestea sunt, în multe județe și chiar la nivel național, unul dintre primii angajatori, dacă nu cel mai important, evaluarea profesională este nespecifică. Toate ocupațiile/ funcțiile din domeniul culturii sunt evaluate folosind aceleași instrumente, cu posibilități reduse de adecvare la specificul domeniilor și/sau ale ocupațiilor. Practic, personalul de specialitate (muzeograf, bibliotecar, actor etc.) este evaluat folosind același set de instrumente, aceeași metodologie și la aceleași intervale de timp ca și în cazul personalului care îndeplinește funcții administrative. Din acest punct de vedere, nu se poate vorbi despre contracte de muncă în care să fie relevantă misiunea creativă a muncii, ci doar de personal salariat din fonduri publice. O consecință directă a acestui sistem de evaluare este faptul că salarizarea este nediferențiată în funcție de performanța profesională, fiind stabilită doar pe baza criteriului timp. În plus, după ce un salariat atinge nivelul maxim de salarizare, posibilitățile ca salariul să scadă pentru lipsa de

profesionalism sunt infime. În general, posibilitățile de corelare a salariului cu o componentă referitoare la performanța profesională sunt legate doar de săvârșirea unor abateri sancționabile prin reducerea temporară a salariului.

15. Lipsa formelor de pregătire pentru administrația culturii. Lipsa unor colaborări directe între Ministerul Culturii și Ministerul Educației Naționale în sistemul căruia se formează specialiștii în profesiile culturii. Cu excepția unor programe de specializare dedicate managerilor culturali, oferite de INCFC, administrația culturii, care include și personalul autorităților publice locale este lipsită de o ofertă de instruire. La aceasta se adaugă inadecvarea ofertei de forță de muncă generată de sistemul educațional la nevoile domeniului cultural. Nu în cele din urmă, este demn de menționat că nu există informații despre planurile de formare profesională ale angajatorilor, pentru a se putea estima, în mod adecvat nevoile reale. Cercetarea realizată a evidențiat, de pildă, că există o nevoie de instruire în domeniul generic IT, dar fără detalieri care să ofere indicii de natură calitativă.

16. Lipsa strategiilor de dezvoltare, la nivelul autorităților, pentru resursa umană din domeniul cultural. Reducerea constantă a numărului de posturi și schemelor de personal. Obligația legală a angajatorului de a avea o planificare a nevoilor de instruire ale salariaților este îndeplinită strict formal, fără finalități concrete. Această realitate trebuie corelată cu bugetele, întotdeauna insuficiente, ale instituțiilor culturale, care au mijloacele financiare necesare pentru acoperirea salariilor, pentru cheltuieli și, la un nivel extrem de redus pentru investiții sau dezvoltare. În paralel, numărul salariaților din instituțiile culturale este în constantă scădere, atât în cifre absolute, cât și prin referire la fiecare sub-domeniu al culturii în parte. De altfel, resursa umană din cultură poate fi corelată cu dinamica numărului de instituții, și acesta în scădere constantă.

17. Nu există strategii pentru integrarea tinerilor în instituțiile publice de cultură (Legea 335/2013 nu se aplică la Cultură); Sistemul este blocat prin contracte pe perioadă nedeterminată și prin formalismul evaluărilor. Mobilitatea resursei umane în interiorul domeniului și din exteriorul acestuia este redusă, prin efectul direct al sistemului normativ care guvernează raporturile de muncă. Astfel, regula potrivit căreia un contract de muncă se încheie pentru perioadă nedeterminată, în corelație cu sistemul de evaluare, face imposibilă utilizarea crescută a contractelor de muncă pe perioadă limitată, mult mai potrivite instituțiilor de cultură care își desfășoară activitatea pe bază de proiect.

18. Clivajul dintre profesioniștii rămași fără loc de muncă în domeniul privat și cei care sunt integrați în sistemul public. Dacă persoanele care, dintr-un motiv sau altul, părăsesc instituțiile publice de cultură găsesc unele debușee, în domeniile lor de competență, în organizații de drept privat, mișcarea în sens invers este mult mai lentă și mai dificilă. Mobilitatea redusă între sistemul privat și cel public este direct corelată cu impedimentele create de legislația muncii și de sistemul de salarizare și evaluare. În unele cazuri, cum sunt serviciile deconcentrate ale Ministerului Culturii, bazinul de forță de muncă este în sistemul privat, dar interesul este scăzut în condițiile unei salarizări care nu reflectă nivelul real de competență al profesioniștilor.

19. Balanța comercială este negativă pentru bunurile și serviciile culturale în perioada 2011-2020. Deficitul comercial s-a adâncit cu cca. 46% în perioada 2015-2020. În linii mari, deficitul comercial al economiei naționale se reflectă și asupra SCC. Pentru

sectorul IT, cel mai important actor economic din cadrul SCC, deficitul înseamnă că producția de servicii creative nu reușește să se traducă în vânzări pe piețele externe.

20. Structura și conținutul (respectiv definiția) codurilor CAEN reprezintă o limitare în identificarea totală a impactului SCC. De exemplu, există coduri CAEN care conțin activități mixte, unele fiind cultural-creative, iar altele nu. În corelație cu această dificultate de natură statistică, există dificultăți de natură metodologică în a identifica eficiența economică a resursei umane pentru diferitele coduri CAEN.

21. Referitor la anul 2020 (impact COVID-19), ponderea cheltuielilor gospodăriilor pentru cultură și recreere s-a redus de la 3,6% în 2015 la 1,5%, ceea ce arată sensibilitatea SCC la producerea și manifestarea diferitelor crize. Aceste valori se corelează cu o scădere a indicatorilor financiari ai SCC în anul 2020 cu până la 10% din valorile anterioare.

22. Decalaj considerabil între mediul urban și mediul rural în privința cheltuielilor alocate domeniului culturii atât ca procent din cheltuielile totale, cât și ca sume per capita. În cazul mediului rural se poate vorbi de o subfinanțare cronică, reflectată în toate palierele culturale: infrastructură, resursă umană, ofertă culturală extrem de reduse, inadecvate sau inexistente. Chiar și în mediul urban, există decalaje importante între orașele mici sau mijlocii și reședințele de județ, care concentrează resursele bugetare ale municipalităților și ale județelor. Un corolar al subfinanțării din mediul rural și mic urban este dificultatea sau imposibilitatea accesării fondurilor nerambursabile europene.

23. Unele autorități publice locale nu cunosc legislația în vigoare pentru acordarea de finanțări nerambursabile din fonduri publice în domeniul culturii. Nu este aplicată legislația specifică domeniului cultural (O.G. 51/1998) pentru a acorda proiectelor culturale finanțări nerambursabile din fonduri publice. Concentrarea finanțării organizațiilor neguvernamentale culturale la nivelul consiliilor județene și municipiilor. Atunci când sunt acordate finanțări nerambursabile, autoritățile publice preferă folosirea prevederilor din Legea nr. 350/2005, deși legislația specială pentru finanțările nerambursabile în domeniul culturii este mai avantajoasă pentru eventualii beneficiari. În alte cazuri, atunci când se acordă finanțări, legislația este aplicată în mod necorespunzător. Un corolar al aplicării deficitare a legislației referitoare la finanțările nerambursabile este faptul că, atunci când se aplică Legea nr. 350/2005 este dificil de departajat între finanțările acordate pentru cultură și cele pentru alte activități nonprofit. În fine, chiar și atunci când sunt acordate finanțări nerambursabile, lipsește o publicitate adecvată, atât a oportunităților de finanțare, cât și a finanțărilor acordate. Deoarece doar consiliile județene și un număr redus de municipii au posibilitatea acordării de finanțări pentru activitățile organizațiilor neguvernamentale, rezultatele finanțărilor satisfac nevoi concentrate în reședințele de județ sau, după caz, în municipiile respective, cu adâncirea decalajelor față de celelalte comunități.

24. Scăderea numărului total de cititori activi la bibliotecile publice. Scăderea nivelului de lectură la nivel național, dar care nu poate fi explicată prin creșterea prețurilor achiziției de carte. O astfel de situație poate fi efectul unor meta-cauze, cum este declinul populației generale și al populației de vârstă școlară, în special. Scăderea numărului de cititori care folosesc serviciile publice trebuie

corelată și că dispariția unui număr important de biblioteci din mediul rural. În ceea ce privește componenta lectură, fenomenul este real, dar dificil de cuantificat. În primul rând, transferul obișnuințelor de la interacțiunea cu biblioteca fizică și cartea tipărită către biblioteca online și cartea în format digital nu înseamnă, în mod necesar și reducerea apetitului pentru lectură. Lipsesc instrumentele pentru cuantificarea pirateriei de carte disponibilă în format digital, iar pirateria de carte conduce la reducerea utilizării cărții distribuite legitim, în mod asemănător cu pirateria fono și videogramelor. În al doilea rând, nu poate fi cuantificat în mod adecvat impactul formelor de informare în format audio și audio-video. În acest din urmă caz, observăm audio-book-urile ori mini-filmele disponibile prin canale cum este youtube, care înlocuiesc diferite tipuri de conținuturi tipărite. Pentru unele genuri literare, lectura a fost înlocuită de vizionarea online de filme sau documentare cu durată mică.

25. Nivel de participare mai scăzut decât media europeană pentru majoritatea tipurilor de consum în spațiul public. Identificarea cauzelor pentru un astfel de comportament social este dificilă. Totuși, prin corelare cu alte tipuri de informații disponibile, se poate constata că există o legătură de cauzalitate între acest comportament și numărul și varietatea manifestărilor culturale, altfel decât cele organizate în spații închise. Numărul de spectacole în aer liber este redus, conectat, în general cu un anumit calendar religios și cu viața electorală. Spectacolele de mai mare anvergură, cu desfășurare în aer liber, cu artiști având cote importante în piața culturală internațională, sunt concentrate în până la 5 localități din toată țara.

26. Nivel scăzut de consum de film de nișă. Dacă domeniul cinematografie, posibil din cauza ofertei insuficiente, nu înregistrează un consum ridicat de filme de nișă, filmul televizat are o situație ceva mai bună. Nu este foarte clar de ce producțiile cinematografice românești nu se bucură de succes de public, în condițiile în care calitatea acestora este recunoscută pe plan internațional și reflectată în numărul important de premii la majoritatea evenimentelor dedicate importante.

27. Consumul foarte scăzut de creații din domeniul artelor vizuale. Lipsa unor instrumente de măsurare a valorilor cantitative de creații, pune în dificultate efortul de identificare a cauzelor pentru un astfel de comportament cultural. Câteva posibile cauze pot fi găsite în valorile scăzute ale bugetelor familiale alocate cheltuielilor culturale, precum și în numărul redus de galerii care expun artă și o oferă vânzării. Ca și în cazul altor domenii ale culturii, infrastructura are un rol critic în ceea ce înseamnă consumul cultural.

28. Scăderea procentelor de tineri care practică activități creative și artistice (fotografiat, pictat, desenat, cântat), după vârsta de 26 de ani. O primă cauză este scăderea oportunităților educaționale dedicate artelor, în general, fie ca programe de studii complete, fie ca număr de ore în învățământul de masă. Lipsesc, de asemenea, spațiile în care tinerii să poată practica activități artistice și creative. Așezămintele culturale care mai oferă astfel de oportunități s-au împuținat sau au rămas fără spațiile necesare. Nu în ultimul rând, este necesară și modificarea metodologiei de măsurare din prezent, pentru a putea fi abordate activitățile creative realizate folosind dispozitive și tehnologii digitale: telefoane mobile, platforme de streaming sau social media.

2.3. Schimbări preconizate	<ol style="list-style-type: none"> 1. Valorificarea potențialului culturii și al diversității culturale pentru coeziunea și bunăstarea socială; 2. Facilitarea și creșterea accesului tuturor categoriilor de public la expresiile culturale, indiferent de forma de manifestare a acestora; 3. Sprijinirea creativității bazate pe cultură în domeniul educației, al inovării, al creării de locuri de muncă și al creșterii economice; 4. Consolidarea relațiilor culturale internaționale, inclusiv prin facilitarea mobilității bunurilor culturale și a profesioniștilor din domeniul culturii. 5. Recunoașterea și promovarea educației și intervenției culturale; 6. Accelerarea digitalizării în sensul producției digitale, dezvoltării de produse culturale digitale, dar și al oportunităților de promovare oferite de mediul digital; 7. Valorificarea potențialului turismului cultural; 8. Stimularea antreprenoriatului în domeniul cultural. 9. Responsabilizarea autorităților locale în raport cu patrimoniul cultural și cu administrarea instituțiilor publice pe care le au în subordine precum și pentru diversificarea ofertei culturale locale; 10. Trecerea la un model durabil de organizare și desfășurare al activităților culturale, care să pună accent pe noile tehnologii, inclusiv în ceea ce privește eficiența energetică a construcțiilor și activităților operatorilor culturali.
2.4. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 3-a
Impactul socio-economic al actului normativ

3.1. Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ	<p>Din punct de vedere cantitativ, beneficiile anticipate ale implementării strategiei privesc, printre altele:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Cel puțin 25.000 de beneficiari ai programelor și schemelor de finanțare incluse în strategie; - Cel puțin 100.000 de beneficiari, persoane fizice, ai legislației privind sprijinirea activităților acestora - Cel puțin 5 milioane de beneficiari, persoane fizice, ai activităților culturale destinate comunităților și grupurilor dezavantajate - O creștere cu 5% a numărul de paturi în structurile de primire din localitățile care au patrimoniu cultural vizitabil sau care găzduiesc evenimente culturale. <p>În ceea ce privește costurile asociate implementării strategiei, acestea nu presupun cheltuieli bugetare suplimentare, mijloacele financiare fiind asigurate atât prin intermediul programelor operaționale finanțate de Uniunea Europeană, cât și în cadrul alocărilor bugetare anuale. Pe lângă acestea, o parte dintre costurile implementării sunt formate din cheltuielile investiționale ale operatorilor economici din domeniul culturii și domeniile tangente.</p>
3.2. Impactul social	<p>Impactul social este de o importanță deosebită pentru Strategia culturală deoarece urmărește să dezvolte regenerarea teritorială prin cultură, contribuind la crearea unei comunități/ zone mai sănătoase, mai echitabile și cu succes economic, precum și la construirea încrederii și stimei de sine a indivizilor și a comunităților. În general, activitățile culturale furnizează oportunități de a bucura zonele publice, de a interacționa și de a cunoaște oameni noi. Participarea culturală influențează pozitiv atât starea de sănătate cât și bunăstarea oamenilor, formând atitudini sau schimbând mentalități. Strategia culturală își propune să ofere tuturor experiențe culturale bogate și</p>

creative, participanții (operatori culturali, artiști/creatori, participanți la evenimente sau la workshopuri, ONG-uri) având oportunități de a câștiga personal din experiențele lor.

Efectele strategiei la nivel social presupun, printre altele:

- Accesul mai facil la expresia culturală va permite acelor membri ai societății care au mai puține resurse să participe activ la cultură, cu costuri minime. O astfel de țintă va fi realizată prin intermediul utilizării noilor tehnologii și prin deplasarea ofertei culturale către comunitățile și grupurile care se află la distanță de spațiile culturale obișnuite. De asemenea, mecanismele de sprijinire a inițiativelor culturale mobile vor permite tuturor categoriilor de public să participe la cultură, atât prin facilitarea accesului în piața culturală a creațiilor din mediile defavorizate, cât și printr-o permeabilizare mai mare a mediilor defavorizate la diversitatea creațiilor culturale.

- Sprijinirea educației și formării profesionale va facilita accesul la locurile de muncă din cultură și pentru acele categorii de cetățeni care altfel se confruntă cu bariere semnificative în dezvoltarea personală. Clarificarea statutului lucrătorului cultural profesionist și flexibilizarea relațiilor de muncă vor oferi șanse egale și grupurilor dezavantajate, atât în ce privește valorificarea propriilor creații, cât și pentru găsirea mai ușoară a unui loc de muncă.

- Accesul facil la expresia culturală va crește participarea culturală, acesta fiind unul dintre indicatorii pentru o societate sănătoasă. Combaterea obișnuințelor dăunătoare se realizează și prin intermediul educației culturale, iar satisfacerea nevoilor culturale la costuri mici va permite și membrilor defavorizați ai societății să-și utilizeze resursele într-un mod optim.

- Asigurarea și garantarea accesului la cultură pentru toate categoriilor de public oferă premisele pentru construcția unei societăți tolerante și incluzive. Respectarea culturii celuilalt și promovarea diversității sunt primele căi prin care celelalte drepturi și libertăți fundamentale pot fi afirmate și respectate, atât de către autorități, cât și de indivizi.

Totodată, prin înțelegerea solidă și plauzibilă a legăturii dintre implicarea culturală individuală și alte comportamente sociale, Strategia culturală își propune, prin atingerea obiectivelor sale, ca participarea și consumul cultural să producă output-uri valoroase din punct de vedere social, comunicațional și comportamental, respectiv:

1. Promovarea conexiunilor sociale

Efectele sociale la nivel de comunitate sunt schimbări de atitudine în cadrul unei comunități sub forme de socializare și procese de civilizare, care ajută oamenii să găsească interese comune și oportunități de conectare, ce pot promova acțiunea colectivă pentru a ajunge la un proces de jos în sus de intervenție comunitară. Studiile științifice arată că implicarea directă într-o experiență culturală este forma principală de implicare în dezvoltarea capacității colective iar procesul de comunicare este motorul principal în propagarea impactului spre nivelul colectiv. Activitățile culturale oferă oportunități oamenilor de a fi împreună, de a interacționa de a-și exprima în colectiv emoțiile personale rezultate din experiențele artistice și culturale. Efectele sunt diseminate în societate prin legăturile interpersonale și conexiunile dintre cei angajați în diversele activități culturale și familiile ori comunitățile lor.

2. Extinderea accesului publicului la patrimoniul cultural și încurajarea participării culturale

Îmbunătățirea infrastructurii culturale (ex. restaurarea monumentelor istorice și de arhitectură, folosirea mijloacelor muzeo-tehnice moderne și interactive), folosirea tehnologiilor inovatoare și aplicațiilor în prezentarea, interpretarea și digitalizarea patrimoniului cultural, precum și facilitarea accesului persoanelor cu dizabilități în spațiile culturale, multiplică oportunitățile de accesare a patrimoniului și de implicare activă a publicului în manifestările culturale. Prin accesarea facilă și conținutul calitativ, digitalizarea patrimoniului cultural va aduce beneficii sociale și economice și va spori gradul de conștientizare cu privire la necesitatea conservării patrimoniului. În promovarea patrimoniului cultural, utilizatori locali pot fi implicați în dezvoltarea platformelor digitale ale instituțiilor publice de cultură prin crearea de conținuturi digitale referitoare la legendele, poveștile și istoriile locale. Prin obiectivele strategiei culturale se va susține participarea culturală, care prezintă numeroase beneficii pozitive ce sunt încă sub-exploatate (ex. incluziunea socială, stimularea sănătății și bunăstării, cultivarea competențelor și antreprenoriatul), și care poate promova schimbarea comportamentului pentru a aborda provocările sociale.

3. Consolidarea înțelegerii colective și a capacității de acțiune colectivă

Implicându-se activ în viața unei instituții culturale, oamenii nu numai că încurajează capitalul social, ci influențează și dorința membrilor comunității de a acționa pentru binele comun. Această acțiune pentru un bine comun, poate lua o formă de control social informal, atunci când membrii comunității susțin sancțiuni împotriva comportamentelor antisociale ce pot amenința interesul comunității, cum ar fi activitatea infracțională, sau în promovarea intereselor comunității, când membrii încurajează îmbunătățirea imaginii fizice a mediului lor de viață. Artele pot construi capital social, prin consolidarea conexiunilor și celebrarea moștenirii culturale, care poate dezvolta oportunități de a discuta problemele sociale. Prin urmare, capitalul social este un input obligatoriu pentru dezvoltarea acestui tip de capacitate socială. Creșterea capacității sociale de acțiune colectivă - implicarea susținută în activități multiple de-a lungul timpului și dezvoltarea abilităților organizaționale și de conducere - va fi stimulată de capitalul social, dezvoltarea unor competențe specifice prin implicarea durabilă în activități culturale, prin care participanții pot dezvolta abilități ce pot fi valoroase pentru alte organizații comunitare din afara grupurilor artistice, în contexte sociale externe și în situații viitoare. O altă formă specifică de implicare, care poate stimula capacitățile individuale și comunitare de acțiune colectivă, este prin participarea la dezvoltarea unor activități artistice informale (desfășurate în spații publice, accesibile diferitelor persoane).

În aceste cazuri, persoane mai puțin experimentate s-ar putea implica în derularea unui proiect artistic și și-ar putea dezvolta abilități organizatorice și de conducere (când sunt în întâlniri, derulează repetiții, gestionează resurse). Organizațiile artistice servesc ca un catalizator în crearea de legături între indivizi și organizații dispersate (care altfel nu ar stabili legături). Aceste rețele pot fi apoi folosite pentru a îndeplini alte obiective ale comunității. Astfel, oamenii care cooperează și lucrează la un program artistic, dobândind abilități

organizatorice și de conducere, își pot crește capacitatea de a face față altor provocări ale comunității.

4. Revitalizarea comunităților

Prin revitalizarea comunității se înțelege faza finală de transformare socială, o formă avansată și complexă a vieții civice a comunității ce necesită o cooperare intersectorială pe termen lung și procese intensive de învățare socială care încurajează implicarea activă a oamenilor în viața civică a comunității (instituții civice, asociații de voluntari). Această transformare socială are loc prin intermediul instrumentelor furnizate de artă și cultură, cu care sunt stimulate dialogurile interculturale/ dezbaterile, dezvoltate procese de acțiune de jos în sus și care contribuie la viața civică democratică. Dezvoltarea capitalului social în interiorul comunității, capacitatea de acțiune colectivă și construirea coeziunii sociale sunt faze ale revitalizării comunității. Pe lângă crearea cererii pentru bunuri culturale, participarea culturală poate fi, de asemenea, un instrument de incluziune socială și de construire a capitalului social local. Cultura ajută oamenii să depășească barierele sociale și să stabilească relații sociale semnificative. Asigurarea diversității ofertei culturale și posibilitatea manifestării culturale a minorităților locale sunt, de asemenea, esențiale pentru includerea diverselor grupuri de populație, având în vedere multiculturalitatea ce caracterizează aproape toate provinciile istorice.

5. Formarea identității culturale

Identitatea culturală bine cultivată aduce multe beneficii. Cunoașterea unei identități culturale permite indivizilor să fie conștienți de alteritate, ceea ce încurajează curiozitatea cu privire la alte culturi și tradiții. Formarea și păstrarea identității implică procese psihosociale, axiologice și politice complexe referitor la interiorizarea valorilor specifice exprimării individualității unei persoane sau a unei comunități. Conștientizarea identității naționale, culturale sau etnice este direct legată de procesul de păstrare și valorificare a patrimoniului cultural a comunității sau societății. Strategia culturală va sprijini programele, proiectele și acțiunile artistice și culturale ce stimulează formarea și afirmarea identității culturale în fiecare regiune a țării, precum și păstrarea valorilor materiale și spirituale și transmiterea acestora generațiilor viitoare.

6. Dezvoltarea educației culturale

În perspectiva modificării comportamentelor de consum cultural și participării/implicării la/în activitățile artistice și culturale, prin strategia culturală se vor promova/ susține programele culturale cu dimensiune educațională. Conceperea acestor programe va avea în vedere următoarele aspecte și anume că: i) patrimoniul cultural oferă importante oportunități educaționale și de voluntariat, prin care publicul școlar are posibilitatea de a experimenta actul artistic/cultural în interiorul și în afara școlii; ii) educația pro patrimoniu sporește înțelegerea tinerilor privind istoria și valoarea propriului mediu de viață, precum și importanța păstrării moștenirii culturale; iii) se înregistrează un interes marginal, sau chiar o lipsă totală de interes manifestată de membrii unor comunități, cu privire la monumentele de patrimoniu lângă care trăiesc, din lipsă de educație culturală și de informare.

Conștientizarea rolului moștenirii culturale în viața unei comunități, de la vârste mici, și cunoașterea instrumentelor ce susțin familiarizarea cu valorile culturale și cultivarea respectului pentru patrimoniul moștenit va fi susținută prin introducerea în curricula școlară preuniversitară a unui curs de cunoaștere a patrimoniului cultural național. Dezvoltarea parteneriatului educațional școală-instituție/organizație de cultură oferă posibilitatea alfabetizării culturale a tinerei generații și formarea viitorilor consumatori de cultură, dar și cetățeni activi, păstrători ai patrimoniului cultural.

Totodată, impactul social al Strategiei Sectoriale în Domeniul Culturii 2023-2030 vizează și următoarele aspecte:

1. Conservarea și protejarea patrimoniului cultural național

Strategia Sectorială în Domeniul Culturii 2023-2030 va contribui la conservarea și promovarea valorilor tradiționale, a obiceiurilor și practicilor culturale. Aceasta va consolida sentimentul de identitate și mândrie în comunități, întărind coeziunea socială.

2. Implicarea Comunităților:

Va implica comunitățile locale în procesul de dezvoltare, putând astfel stimula participarea activă a acestora în luarea deciziilor și conducând la o mai mare implicare în inițiativele culturale.

3. Diversitate și Incluziune:

Având în vedere că promovează diversitatea și incluziunea va contribui la reducerea disparităților dintre diferite grupuri culturale, promovând înțelegerea și toleranța între comunități.

4. Oportunități Economice:

Va fi stimulată creșterea economică prin promovarea turismului cultural, meșteșugurilor tradiționale, evenimentelor culturale și altor industrii conexe, ducând la crearea de locuri de muncă și dezvoltarea economică locală.

5. Impact demografic:

Implementarea Strategiei Sectoriale în Domeniul Culturii 2023-2030 va avea și un puternic impact demografic, la nivelul atât al marilor sau micilor comunități urbane, cât și în ceea ce privește mediul rural.

Unul dintre cele mai importante aspecte, din acest punct de vedere, este impactul asupra **migrației populației**. În prezent sunt zone întregi în România în care fenomenul migraționist, cauzat de sărăcie și coroborat cu lipsa oportunităților de dezvoltare ale zonelor respective este deosebit de mare. Mai ales comunități întregi din mediul rural sunt abandonate, populația migrând la oraș sau mai ales (în ultimii ani) către marile zone metropolitane ale României sau în străinătate. Implementarea unor politici coerente în domeniul culturii care să vizeze mai ales punerea în valoare a aspectelor tradiționale, a obiceiurilor și a patrimoniului construit din aceste zone, care să contribuie la dezvoltarea turismului, reprezintă una dintre măsurile care poate stopa sau măcar diminua fenomenul migraționist.

Având în vedere că Strategia Sectorială în Domeniul Culturii 2023-2030 pune un accent important pe valorizarea familiei și pe dezvoltarea de acțiuni culturale care să includă și pachete speciale adresate familiilor, din punct de vedere al impactului putem considera că poate genera la nivel național **o creștere a natalității** și în același

	<p>timp o diversificare a structurii de vârstă în ceea ce privește consumatorii de act cultural.</p>
<p>3.3. Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului</p>	<p>Implementarea Strategiei Sectoriale în Domeniul Cultural 2023-2030 va conduce la aplicarea corectă a principiilor cuprinse în art. 33 din Constituția României.</p> <p>Totodată, promovează:</p> <p>1. Dreptul la Participare și Libertatea de Expresie Promovând participarea comunităților și implicarea cetățenilor, va consolida dreptul la participare și libertatea de exprimare. Aceasta oferă oportunități pentru ca membrii comunității să își exprime părerile, să își valorifice tradițiile și să contribuie activ la luarea deciziilor în ceea ce privește inițiativele culturale.</p> <p>2. Dreptul la Educație și Acces la Cultură Promovează accesul la educație culturală și la valorile culturale. Aceasta poate asigura că toți indivizii au posibilitatea de a se bucura de bogăția patrimoniului cultural și de a-și valorifica identitatea culturală.</p> <p>3. Drepturile Grupurilor Minoritare Strategia Culturală va contribui la protejarea drepturilor culturale ale grupurilor minoritare, asigurându-se că acestea nu sunt marginalizate sau discriminante și că li se respectă practicile și tradițiile culturale.</p> <p>4. Drepturile Creatorilor și Artiștilor Strategia Culturală va sprijini drepturile creatorilor și artiștilor, asigurându-se că sunt recunoscuți și protejați pentru munca și creațiile culturale. Va susține drepturile de autor și promovarea sustenabilității financiare pentru creatori.</p> <p>5. Drepturile Economice și Sociale: Se vor crea oportunități de locuri de muncă în industrii culturale și se va promova dezvoltarea economică în comunitățile locale.</p>
<p>3.4. Impactul macroeconomic 3.4.1 Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici 3.4.2. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat</p>	<p>Creșterea generală a competitivității SCC și a accesului publicului la expresia culturală este dependentă, prin altele, de existența resurselor materiale care să permită crearea, difuzarea și consumarea culturii în moduri contemporane cu nivelul de dezvoltare tehnologică al societății. Prin urmare, un număr de direcții de acțiune urmăresc îmbunătățirea rapidă și la nivelul întregii țări a spațiilor pentru creație și activități culturale, precum și modernizarea dotărilor și echipamentelor. În egală măsură, direcțiile de acțiune propuse vor contribui la atingerea țintelor referitoare la economia verde și reducerea amprentei de carbon, având în vedere că deplasarea produselor și serviciilor culturale către beneficiari se traduce prin consumuri mai reduse de energie.</p>
<p>3.5. Impactul asupra mediului de afaceri</p>	<p>Prin intermediul măsurilor adresate comunităților dezavantajate și din cadrul diplomației culturale se urmărește (re)conectarea tuturor zonelor României la circuitele culturale naționale și la piețele culturale internaționale. Măsurile propuse, de natură financiară și non-financiară vor facilita, în egală măsură, producția și circulația bunurilor și serviciilor culturale, accesibile pentru toate categoriile de public, din țară și străinătate.</p> <p>Având în vedere că activitățile culturale au efecte la nivelul întregii societății, inclusiv asupra sectoarelor terțe, între care se remarcă turismul, implementarea strategiei va conduce, de exemplu, la o creștere cu 10% a încasărilor brute din HORECA în localitățile care</p>

	<p>au patrimoniu cultural vizitabil sau evenimente culturale (altele decât cele organizate de organizațiile deținătoare de patrimoniu cultural). Implementarea strategiei va contribui la:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Dezvoltarea resurselor umane. În diferite domenii specifice antreprenoriatului cultural sau care sunt interconectate cu domeniul cultural, se vor dezvolta incluziunea și diversitatea, resursele umane angajate aducând experiențe diferite, beneficii în creativitate și inovație. Totodată, se vor dezvolta abilitățile angajaților, contribuind la o forță de muncă mult mai bine pregătită și mai versatilă capabilă să răspundă mai bine cerințelor pieței și să se adapteze la schimbările tehnologice 2. Loialitatea angajaților. Valorizarea angajaților și un loc de muncă pozitiv vor contribui la motivarea resurselor umane din domeniu în ceea ce privește implicarea în activitățile curente sau inovative. 3. Productivitate sporită. Angajații vor fi motivați să își depășească limitele pentru a-și atinge obiectivele, contribuind astfel la creșterea performanțelor. 4. Îmbunătățirea relațiilor cu clienții.
<p>3.6. Impactul asupra mediului înconjurător</p>	<p>O parte dintre direcțiile de acțiune incluse în strategie vizează sprijinirea acelor inițiative care să reducă consumurile de energie și de resurse neregenerabile. Astfel de măsuri vor avea ca efecte, printre altele:</p> <ul style="list-style-type: none"> - o reducere cu 2% a consumurilor de energie necesare accesului publicului la produsele și serviciile culturale. - o reducere cu 3% a consumurilor de energie necesare producțiilor culturale, inclusiv pentru restaurarea, conservarea și punerea în valoare a patrimoniului cultural. <p>Un număr important de direcții de acțiune din cadrul prezentei Strategii vizează optimizarea consumurilor de energie ale organizațiilor culturale, accentul fiind pus asupra investițiilor în infrastructură fixă, echipamente și dotări eficiente energetic, adaptate condițiilor locale.</p> <p>Implementarea strategiei va contribui la:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Desfășurarea unui turism cultural sustenabil, prietenos cu mediul și care, prin promovarea obiectivelor culturale, a tradițiilor sau evenimentelor locale va contribui la dezvoltarea economică a comunităților locale și la conservarea resurselor naturale. 2. Promovarea patrimoniului cultural și istoric prin încurajarea conservării și restaurării clădirilor și siturilor istorice, reducând astfel nevoia de a construi noi structuri și reducând eventuale presiuni asupra unor habitate naturale. 3. Promovarea consumului cultural responsabil. Strategia Sectorială în Domeniul Culturii 2023-2030 promovează acest concept pentru a se evita efectele negative ale producției în masă și ale consumului excesiv de bunuri culturale care ar putea genera deșeuri și poluare. 4. Promovarea unor evenimente culturale durabile cu minimizarea impactului asupra mediului, gestionarea eficientă a deșeurilor, folosirea energiei regenerabile și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.
<p>3.7. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării</p>	<p>Un număr important dintre direcțiile de acțiune incluse în strategie pun accentul asupra inițiativelor care integrează noile tehnologii, atât digitale sau de graniță, aplicabile pentru cercetarea și punerea în valoare a patrimoniului cultural. Din acest punct de vedere, strategia va optimiza interacțiunea dintre cercetarea și dezvoltarea</p>

	<p>tehnologică și sectoarele culturale și creative. Sunt incluse măsuri pentru crearea de centre de cercetare și transfer tehnologic în domeniul culturii, digitalizarea serviciilor culturale și digitizarea patrimoniului cultural, facilitarea accesului cetățenilor la servicii culturale în format digital, includerea în activitățile culturale a inteligenței artificiale și tehnologiilor de tip block-chain sau IoT.</p>
<p>3.8. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile</p>	<p>Investițiile în noile tehnologii și crearea condițiilor pentru o infrastructură durabilă, eficientă energetic se numără printre direcțiile de acțiune incluse în Strategie. Sectoarele Culturale și Creative sunt sprijinite să devină mai competitive și să se afle în avangarda inovării și creativității, ca resursă primară pentru celelalte sectoare ale economiei. Sunt sprijinite inițiativele care se integrează în conceptul de economie circulară și care folosesc resurse locale, atât materiale, cât și umane.</p> <p>Strategia Sectorială în domeniul Culturii 2023-2030 va contribui la:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Creșterea veniturilor din turism: Promovarea și dezvoltarea sectorului cultural pot atrage mai mulți turiști și vizitatori, ceea ce duce la creșterea cererii pentru servicii de cazare, restaurante, transport și alte activități conexe. Acest lucru aduce venituri suplimentare la nivel local și poate spori activitatea economică în zona respectivă. 2. Creșterea încasărilor din taxe și impozite: O industrie culturală dinamică poate genera mai multe locuri de muncă și oportunități de afaceri locale, ceea ce se traduce într-o creștere a veniturilor fiscale prin taxe și impozite. 3. Dezvoltarea antreprenoriatului și a industriilor creative: Sectorul cultural poate fi un incubator pentru inovație și creativitate, oferind oportunități pentru întreprinderi creative și start-up-uri să prospere. 4. Susținerea comerțului local: Organizarea de evenimente culturale, expoziții și festivaluri poate atrage oameni din comunitate și din afara ei, fapt ce poate sprijini activitatea de comerț local, cum ar fi magazinele, restaurantele, atelierelor de artizanat, etc. 5. Investiții în infrastructură culturală: Investițiile realizate pentru modernizarea infrastructurii culturale, cum ar fi teatre, muzee, biblioteci și spații pentru evenimente culturale aduc beneficii pe termen lung și pot face dintr-o comunitate un pol cultural atractiv. 6. Imagine pozitivă și atracție pentru investitori: Un sector cultural bogat și diversificat crește atractivitatea pentru investitori și companii.
<p>3.9. Alte informații</p>	<p>Nu au fost identificate.</p>

Secțiunea a 4-a			
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung, (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri			
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani	Media pe cinci ani

- mii lei -						
1	2	3	4	5	6	7
4.1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
d) alte tipuri de venituri						
4.2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
4.3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4.4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
4.5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
4.6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
4.7. Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente: a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată; b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile	Actul normativ nu se referă la acest domeniu.					

strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.	
4.8. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 5-a Efectele actului normativ asupra legislației în vigoare	
<p>5.1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor actului normativ.</p> <p>a) acte normative ce vor fi modificate sau abrogate ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ.</p>	<p>Implementarea strategiei presupune o serie de intervenții legislative care privesc:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. aprobarea unui program național de investiții în echipamente tehnologice destinate instituțiilor publice de cultură și operatorilor culturali de drept privat 2. accesul la utilizarea infrastructurii aflată în administrarea instituțiilor publice de cultură de către operatorii culturali de drept privat și de lucrători culturali 3. aprobarea unui program multianual de finanțare și a mecanismelor non-financiare de sprijinire a investițiilor private în infrastructura tehnologică 4. utilizarea în regim de sursă deschisă a datelor, informațiilor și documentelor elaborate de instituțiile publice de cultură 5. înființarea de centre teritoriale de cercetare și transfer tehnologic în domeniul 6. finanțarea unui program național de formare profesională a angajaților din instituțiile publice de cultură orientat spre tehnologia viitorului 7. aprobarea standardelor profesionale minime necesare angajaților din instituțiile publice de cultură în ceea ce privește TIC 8. extinderea depozitului legal și voluntar pentru păstrarea memoriei și a creației contemporane realizate în format electronic 9. obligativitatea acordării dreptului universal de acces la internet de mare viteză wireless în instituțiile publice de cultură și așezămintele culturale 10. aprobarea unui program național de finanțare pentru încurajarea experimentării noilor tehnologii în instituțiile publice de cultură și înființarea de incubatoare tehnologice specifice culturii 11. operaționalizarea finanțării multiple, public-public, public-privat, a ofertei culturale pentru comunitățile și grupurile defavorizate 12. finanțarea de la bugetul de stat și de la bugetele locale a programelor de formare profesională pentru specialiștii necesari din sectoarele și subsectoarele culturale și creative 13. finanțarea de la bugetul de stat și bugetele locale pentru crearea de infrastructură culturală nouă și îmbunătățirea celei existente 14. dezvoltarea unei platforme naționale de promovare a creației culturale contemporane

	<p>15. încurajarea mediului economic privat în ce privește finanțarea operatorilor culturali independenți și a lucrătorilor culturali</p> <p>16. aprobarea criteriilor de evaluare a competențelor minime și a performanțelor și potențialului salariaților din instituțiile publice de cultură</p> <p>17. înființarea unui corp național de facilitatori ai actului cultural în medii cu acces redus la oferta culturală sau în pericol de excluziune culturală</p> <p>18. aprobarea unui programe național, cu finanțare din bugetul de stat și bugetele locale, pentru programe culturale în comunități defavorizate cultural</p> <p>19. modificarea legii voluntariatului pentru a reglementa accesul minim garantat al voluntarilor la activitățile de promovare și realizare de activități culturale în instituțiile publice</p>
5.2. Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice a) descrierea impactului legislativ b) prezentarea normelor cu impact la nivel operațional/tehnic	Actul normativ nu se referă la acest domeniu.
5.3. Conformitatea actului normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor ce transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE). 5.3.1. Măsuri normative necesare transpunerii directivelor UE a) tipul, titlul, numărul și data directivei UE ale cărei cerințe sunt transpuse de proiectul de act normativ; b) obiectivele directivei UE; c) tipul de transpunere a directivei UE în cauză d) termenele-limită pentru transpunerea directivelor UE vizate 5.3.2. Măsuri normative necesare aplicării actelor legislative ale UE. a) justificarea necesității adoptării măsurilor incluse în proiect în vederea aplicării actului legislativ al UE; b) tipul, titlul, numărul și data actului legislativ al UE pentru care se creează cadrul de aplicare.	Actul normativ nu se referă la acest domeniu.
5.4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Actul normativ nu se referă la acest domeniu.
5.5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente asumate	Actul normativ nu se referă la acest domeniu.
5.6. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 6-a
Consultările efectuate în vederea elaborării actului normativ

6.1. Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative	Actul normativ nu se referă la acest domeniu.
6.2. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	În perioada 13-15 iulie 2022, Unitatea de Management a Proiectului (UMP) din cadrul Ministerului Culturii (MC), în parteneriat cu Institutul Național pentru Cercetare și Formare Culturală (INCF), a organizat trei ateliere de lucru pentru testarea variantei preliminare a Strategiei Sectoriale în Domeniul Culturii 2023-2030, conform proiectului „Viziune strategică și coerentă pentru sectorul cultural” (SIPOCA 709 / MySMIS2014+: 129541).
6.3. Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale	Proiectul va fi transmis spre consultare structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale cf. HG nr. 635/2022.
6.4. Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative	-
6.5. Informații privind avizarea de către a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Prezentul proiect de act normativ urmează a fi avizat de către Consiliul Legislativ și Consiliul Suprem de Apărare a Țării.
6.6. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 7-a	
Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea actului normativ	
7.1. Informarea societății civile cu privire la elaborarea actului normativ	Prezentul act normativ a îndeplinit procedura prevăzută de Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, fiind afișat pe site-ul MC în data de.....
7.2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării actului normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Actul normativ nu produce nici un impact asupra acestui domeniu.
7.3. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 8-a	
Măsurile privind implementarea, monitorizarea și evaluarea actului normativ	
8.1. Măsurile de punere în aplicare a actului normativ	Actul normativ nu se referă la acest domeniu.
8.2. Alte informații	Nu au fost identificate.

Față de cele prezentate mai sus, a fost elaborat prezentul **proiect de Hotărâre privind aprobarea Strategiei Sectoriale în Domeniul Culturii 2023-2030**, pe care îl supunem spre adoptare Guvernului.

Raluca TURCAN
MINISTRUL CULTURII

AVIZAT:

Mircea ABRUDEAN
SECRETARUL GENERAL AL GUVERNULUI

Dragoș-Cristian VLAD
PREȘEDINTE AUTORITATEA PENTRU
DIGITALIZAREA ROMÂNIEI

Tudorel ANDREI
PREȘEDINTE INSTITUTUL NAȚIONAL DE
STATISTICĂ

Maria Monica GUBERNAT
PREȘEDINTE CONSILIUL NAȚIONAL AL
AUDIOVIZUALULUI

Ștefan-Radu OPREA
MINISTRUL ECONOMIEI,
ANTREPRENORIATULUI ȘI TURISMULUI

Adrian CÂCIU
MINISTRUL INVESTIȚIILOR ȘI PROIECTELOR
EUROPENE

Mircea FECHET
MINISTRUL MEDIULUI, APELOR ȘI
PĂDURILOR

Sebastian-Ioan BURDUJA
MINISTRUL ENERGIEI

Luminița-Teodora ODOBESCU
MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE

Liviu Sebastian JICMAN,
PREȘEDINTE INSTITUTUL CULTURAL ROMÂN

Bogdan-Gruia IVAN
MINISTRUL CERCETĂRII, INOVĂRII ȘI
DIGITALIZĂRII

Adrian-Ioan VEȘTEA
MINISTRUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR
PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

Simona BUCURA-OPRESCU
MINISTRUL MUNCII ȘI SOLIDARITĂȚII
SOCIALE

Ligia DECA
MINISTRUL EDUCAȚIEI

Marcel-Ioan BOLOȘ
MINISTRUL FINANȚELOR

Alina-Ștefania GORGHIU
MINISTRUL JUSTIȚIEI